

DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocații Moloman Alexandru și Fetcu Andrian în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018 și sentinței Judecătoriei Ungheni, sediul Nisporeni din 27 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Morocica Alexandru xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.07.2017 - 27.11.2017;

Instanța de apel: 14.12.2017 - 17.01.2018;

Instanța de recurs: 28.03.2018 - 25.04.2018;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Nisporeni din 27 noiembrie 2017, Morocica Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 171 alin.(2) lit. b²) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- art. 27, 172 alin.(2) lit. b²) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- art. 166 alin.(2) lit. c²) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, inculpatului i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, la 14.06.2017, în intervalul de timp 19.00 – 21.20, Morocica Alexandru aflându-se în locuința mamei sale adoptive, xxxx, din sat. xxxx, r-nul xxxx, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale, având scopul satisfacerii poftelor sexuale, prin constrângere psihică și fizică exprimată prin aplicarea de lovituri, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra din cauza

vârstei înaintată, intenționat, contrar voinței, a întreținut cu xxxx un raport sexual obișnuit, după care având scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă prin constrângere psihică și fizică exprimată în aplicarea de lovituri, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra din cauza vârstei înaintate a încercat să întrețină cu xxxx un raport sexual în formă perversă, însă din cauza opunerii de rezistență a victimei nu și-a putut duce intenția infracțională până la capăt.

Tot el, în aceleași condiții de timp și loc, având scopul privării de libertate a mamei sale adoptive, a blocat ușa casei, iar în continuare după consumarea infracțiunii de viol, în momentul în care victima având scopul de a se libera de acțiunile de abuz sexual a încercat a părăsi locuința, iar Morocica Alexandru a alergat din urmă sa și aplicând violență i-a interzis să plece din locuință.

3. Împotriva sentinței a depus apel avocatul Adrian Fetcu în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că:

- fapta încriminată lui Morocica Alexandru nu este confirmată prin probe concludente, ceea ce face imposibilă și constatarea vinei acestuia;

- instanța de judecată nu a fost luat în considerație situațiile de conflict periodice dintre inculpat și partea vătămată, și anume acest comportament reciproc ostil ar fi putut servi și motiv pentru partea vătămată de a-1 calomnia pe Morocica Alexandru.

3.1. Sentința a fost contestată și de inculpat, solicitând casarea acesteia, deoarece nu este vinovat în cele încriminate, nu a comis astfel de fapte.

3.2. Apel împotriva sentinței a depus și avocatul Liubovi Guțu în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În argumentarea cererii de apel, apelantul a indicat că:

- instanța nu a stabilit motivele săvârșirii infracțiunii, iar partea vătămată a declarat că între aceasta și inculpat erau relații ostile în privința gospodăriei în care aceștia locuiau și deseori Morocica Alexandru îi amenința cu omor, astfel, partea vătămată dădea declarații contradictorii și mai mult ca atât, nu este clar din care motive partea vătămată nu s-a adresat la poliție în seara zilei de 14.06.2017;

- instanța nu a dat apreciere și raportului de expertiză medico-legală nr.221 din 16.06.2017, precum și raportului de expertiză medico legală nr.222 din 16.06.2017;

- partea descriptivă a sentinței nu corespunde părții rezolutive, deoarece în partea descriptivă instanța indică că îndreptarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condiții fără a fi izolat de societate, cu aplicarea unei pedepse condiționate în baza art.90 Cod penal, iar în partea rezolutivă instanța stabilește pedeapsa de 7 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

3.3. Legalitatea sentinței a fost contestată și de către avocatul Nastas Victor în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece concluziile instanței sunt în contradicție cu probele administrate și

faptul săvârșirii infracțiunilor cu caracter sexual este susținut doar prin declarațiile părții vătămate, iar declarațiile altor martor redau doar declarațiile părții vătămate, auzite în diferite perioade. Rapoarte de expertiză medico-legale nr.221 și 222 din 16.06.2017, exclud faptul că ar fi avut loc rapoarte sexuale și prin urmare, condamnarea lui Morocica Alexandru este lipsită total de temei probatoriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²), 27, 172 alin. (2) lit. b²) și 166 alin. (2) lit. c) Cod penal și-a găsit deplină confirmare prin declarațiile părții vătămate xxxx, a martorilor Fărîmă Rodica și Pretuleac Ana, precum și prin materialele anexate la cauza penală.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apărării, deoarece ele se referă doar la una din probe cum este raportul de expertiză judiciară nr.222 din 16.06.2017, pe când aprecierea probelor urmează a fi efectuată în corespundere cu art.101 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor fiind apreciate conform intimei convingeri a judecătorului, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, referitor la acest raport de expertiză judiciară, instanța de apel a menționat că, această probă a fost administrată de organul de urmărire penală în corespundere cu art.91 Cod de procedură penală, care este o normă imperativă la stabilirea existenței, caracterul și gradul leziunilor corporale în cauzele penale fiind constatate numai printr-un raport de expertiză medico-legală, respectiv concluziile din raportul de expertiză judiciară au fost apreciate în coroborare cu alte probe examinate în cadrul cauzei penale și nu în mod individual după cum a indicat apărarea în conținutul apelului.

Raportul de expertiză judiciară indicat de apărare în respingerea soluției de condamnare, corect a fost admis de prima instanță în calitate de probă în susținerea soluției de condamnare, deoarece leziunile corporale existente la partea vătămată xxxx confirmă circumstanțele expuse de aceasta în cadrul audierii, confirmă circumstanțele expuse de Morocica Alexandru în procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, probe care coroborează între ele și totodată, fiind unele pertinente, concludente, utile și veridice.

Analizând pedeapsa aplicată lui Morocica Alexandru de către prima instanță, instanța de apel a ajuns la concluzia că, aceasta este una echitabilă, legală și întemeiată.

Instanța de fond corect a dat apreciere circumstanțelor cauzei și corect a ales categoria de pedeapsă sub formă de închisoare, luând în considerație circumstanțele agravante și cele atenuante, personalitatea inculpatului și astfel, fiind corect aplicată această pedeapsă în limita minimă pentru fiecare infracțiune separat, fiind aplicată o pedeapsă definitivă conform art.84 alin.(1) Cod penal.

Unica eroare comisă de prima instanță la pronunțarea sentinței și corectată de instanța de apel se referă la categoria penitenciarului în care inculpatul urmează a executa pedeapsa, deoarece prima instanță a dispus executarea pedepsei în penitenciar închis, pe când în art.72 alin.(3) Cod penal, pedeapsa închisorii pentru infracțiunile grave săvârșite cu intenție se execută în penitenciar de tip semiînchis.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată avocatul Moloman Alexandru în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, indicând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului avocatul a indicat dezacordul cu modul de apreciere a probelor a instanțelor de judecată, ceea ce a dus la condamnarea eronată a inculpatului.

5.1. Împotriva deciziei a depus recurs ordinar și avocatul Fetcu Adrian în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, punând la baza solicitărilor aceleași motive ca în cererea de apel.

6. Asupra recursurilor a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece instanța de apel just a ajuns la concluzia de menținere a sentinței instanței de fond, or, această soluție a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și în asemenea circumstanțe, lipsesc temeiuri de casare a hotărârii contestate, ceea ce duce la inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel*, iar erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal constată că, avocatul Moloman Alexandru în recursul său indică ca temei de drept pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicitând achitarea inculpatului, deoarece instanțele de judecată nu au apreciat la justa valoare probele administrate la cauza penală.

Totodată, instanța reține că, avocatul Fetcu Adrian la baza recursului nu a invocat vre-un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă pledează pentru achitarea lui Morocica Alexandru, pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc

elementele infracțiunilor incriminate, temei care de fapt se întrevăde în pct. 8) al normei menționate.

Astfel, Colegiul penal menționează că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă avocatul Moloman Alexandru indicând această eroare de drept, nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

În ce privește argumentul care reprezintă eroare de drept prevăzută la pct.8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs relatează că, acest temei este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recursuri, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Așadar, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multi-aspectual în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurenților invocate în recursurile ordinare, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor apelanților, pe care Colegiul le însușește.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.4.1. a prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

De asemenea, Colegiul penal menționează că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurenților, or, instanța inferioară corect a conchis că în acțiunile lui Morocica Alexandru sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunilor prevăzute la art. 171 alin. (2) lit. b²), 27, 172 alin. (2) lit. b), 166 alin.(2) lit. c²) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate, pe motiv că acestea sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocații Moloman Alexandru și Fetcu Andrian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui *Morocica Alexandru*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 mai 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun